

Сон

Нестор Чир

Мені приснилась осінь: я в дорозі
до падолиста, до багрянє з дерев...
За горизонтом на самому розі
мене хтось мовчки у полон бере

й несе, несе в незвіданість... В знемозі
перечити, пускаюсь в пітьму мрев,
де шаленіють й осеніють грози,
й регоче ніч, мов на Олімпі Зевс.

Прокинувся. Нарешті! Слава Богу!
Молюсь і в далеч відганяю сни...
Таке присниться тільки восени,

Коли літа, занурені в тривогу,
збираються у вирій відлетіти,
де вічний день, і безкінечне літо.